

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- เกษร ทมทิศขงศ์. จิตบำบัด. กรุงเทพมหานคร: โรงพยาบาลศรีธัญญา, 2528.
- คณาจารย์วิทยาลัยพยาบาล. การพยาบาลจิตเวช. กรุงเทพมหานคร: กองงานวิทยาลัยพยาบาล สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข, 2525.
- จินตนา ยูนิพันธุ์. การพยาบาลจิตเวช เล่ม 2. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาพยาบาลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- จัน แมรี่, กวางใจ กสานติกุล และภิรมย์ สุนทรภิรมย์. เทคนิคการให้คำปรึกษาแนะแนว. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. "อัครา." ใน สุขภาพจิตและการปรับอารมณ์. รวบรวมโดย ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ม.ป.ป.
- นิภา นิรยายน. การปรับตัวและบุคลิกภาพ จิตวิทยาเพื่อการศึกษาและชีวิต. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเคียนสโตร์, 2530.
- นิภา ศรีโพโรจน์. สถิติอนพาราเมตริก. มหาสารคาม: ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2528.
- ชัยพร วิชชาวุธ. การวิจัยเชิงจิตวิทยา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2523.
- ชูทิพย์ ปานปรีชา. คู่มือจิตบำบัด. กรุงเทพมหานคร: กองสุขภาพจิต กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, 2526.
- ซีระ ลีลานันท์กิจ. จิตบำบัด. กรุงเทพมหานคร: โรงพยาบาลสมเด็จพระยา กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, 2530.
- ประคอง วรณสุก. สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2522.

ประยูร นรการนคฺง. ประมวลความรู้เรื่องยาเสพติดให้โทษ. ปทุมธานี: โรงพยาบาล
ธัญญารักษ์ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, 2509.

ปราณี พุฒชอน. การพยาบาลผู้ป่วยติดยาและสารเสพติด. ปทุมธานี: โรงพยาบาลธัญญารักษ์
กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, 2530.

วัชร ทรัพย์มี. ทฤษฎีและกระบวนการให้บริการปรึกษา. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาจิตวิทยา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

ศรีนวล โกมลวนิช. เส้นผมบังภูเข่า ปัจจัยเกื้อหนุนปัญหายาเสพติดจากชีวิตประจำวัน.
กรุงเทพมหานคร: หน่วยศึกษานิเทศก์ กระทรวงศึกษาธิการ, 2527.

สมภพ เรืองกระกูด. คู่มือจิตเวชศาสตร์. กรุงเทพมหานคร. อักษรสัมพันธ์, 2523.

สุชา จันทรเอม และสุรางค์ จันทรเอม. จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนา-
พานิช, 2520.

สุวนีย์ เกี้ยวกิ่งแก้ว. แนวคิดพื้นฐานทางการพยาบาลจิตเวช. เชียงใหม่: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2527.

สุวิทนา อารีพรรค. ความผิดปกติทางจิต. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2524.

อรุณ ภาคสุวรรณ. ตำราจิตเวชศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: อักษรไทย, 2520.

เอกชัย ชัยประเสริฐสิทธิ. สถิติที่ไม่ใช่พารามิเตอร์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2516.

เอกสารอื่น ๆ

กรมการแพทย์, กรม. "สรุปรายงานประจำปี 2530." กรุงเทพมหานคร: กรมการแพทย์,
2530. (อัครสำเนา)

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, สำนักงาน. "รายงานการวิเคราะห์ข้อมูล
ผู้ติดยาเสพติดที่สมัครใจเข้ารับการรักษาในรอบปีงบประมาณ 2525-2527."
กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2528.
(อัครสำเนา)

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, สำนักงาน. "รายงานการวิเคราะห์ข้อมูล
 ผู้ติดยาเสพติดที่สมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษาในรอบปีงบประมาณ 2528."
 กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด,
 2528. (อัครสำเนา)

จิน แบร์, วรรณฯ คงสุริยะนาวัน และสาระ สุขวราห์. "ทักษะเบื้องต้นในการให้การ
 ปรึกษา." เอกสารประกอบการสอนวิชาการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบจุฬาลงกรณ์.
 กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 2530.

ชาญคณิต ก. สุริยะมณี และคณะ. รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการติดยาเสพติดซ้ำ
 ของวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2529.

ชงชัย อุ้นเอกลาภ. หลักการพยาบาลคนไข้ยาเสพติดในโรงพยาบาล. เอกสารประกอบ
 การอบรมการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดสำหรับแพทย์. กรุงเทพมหานคร: กรม-
 การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, 2521. (อัครสำเนา)

นพพล สุทรสุคนธ์. "พัฒนาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วยใน." สรุปการบรรยาย 2524.
 (อัครสำเนา)

ปราโมทย์ ชาวศิลป์. "จิตบำบัดคืออะไร." แพทยสภาสาร (สิงหาคม 2518): 21-26.

พรศิริ ชาติยานนท์ และคณะ. รายงานการวิจัยการศึกษาภาวะการติดยาเสพติดซ้ำ.
 กรุงเทพมหานคร: แผนกสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย-
 ชรรมศาสตร์, 2520. (อัครสำเนา)

พรณทิพย์ เกกะนันท์. "ความเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของวัยรุ่น."
วารสารครุศาสตร์ (สิงหาคม-กันยายน 2516): 64-69.

- เพลินพิศ วัชรโชคิ. การรักษาผู้ติดยาเสพติด. เอกสารประกอบการอบรมการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดสำหรับแพทย์. กรุงเทพมหานคร: กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, 2521. (อัคราเนา)
- มนตรีกัน เพื่อวงวิธาน. "คุณค่าของกลุ่มจิตบำบัดในโรงพยาบาลโรคจิต." วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย. (ตุลาคม-ธันวาคม 2512): 256-272.
- มานิศา กริยาผล. "ผลของกลุ่มสัมผัสนใจที่มีต่อทัศนคติของนักเรียนที่มีความพิการทางกายในโรงเรียนศรีสังวาลย์." วิทยานพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- เย็นใจ เลาหวนิช. "การพึ่งตนเองกับการศึกษาเสพติด." วารสารต่อต้านยาเสพติด. 4 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2531): 19-21.
- รัชนิบูล สามแก้ว. "กลุ่มจิตบำบัดสำหรับพยาบาล." เอกสารประกอบการสอนวิชาการ-พยาบาลจิตเวชชั้นสูง. ขอนแก่น: ภาควิชาการพยาบาลจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2526.
- วิชัย โปษะจินดา. สรุปผลการวิจัยเรื่องสาเหตุการใช้ยาเสพติดและการแก้ไข. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- วิฑิตา อัจฉริยะเสถียร. "กลุ่มพัฒนาคนแบบมาราธอนกับการพัฒนาคน." วิทยานพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- วุฒิพงษ์ สายะพิงค์. "จิตบำบัดชนิดประคับประคอง." วารสารสวนปรุง (มกราคม 2528): 7-12.
- สงัน สุวรรณเลิศ. "จิตบำบัด." วารสารจิตวิทยาคลินิก (กันยายน 2528): 12-16.
- สุนีย์ เอกวัฒนพันธ์. "ผลของการใช้กลุ่มบำบัดแบบประคับประคองที่มีต่อพฤติกรรมของผู้ป่วยจิตเภทวัยรุ่น." วิทยานพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาพยาบาลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

- สุวัฒน์ ชีรเวชเจริญชัย. "การศึกษาสภาวะการศึกษาศีพติกข์ของผู้ป่วยซึ่งมารับการรักษาที่
โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าและโรงพยาบาลชัยยารักษ์." วิทยานิพนธ์ปริญญามหา-
บัณฑิต สาขาสุศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2522.
- โสภา ชูพิกุลชัย และคณะ. "การศึกษาความรู้สึของผู้ศึกษาศีพติกข์ที่มีต่อศาสนาและวิธีการนำ
ศาสนามาแก้ปัญหายาเสพติด." วารสารการต่อต้านยาเสพติด : 4 (มกราคม-
มิถุนายน 2531) : 18-22.
- อรุณ เขาวนาศรัย และละออ พงษ์พานิช. "การรักษาคนใช้ศึกษาศีพติกข์ให้โทษด้วยเมธาโคน
ในประเทศไทย." กรุงเทพมหานคร: กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, 2521.
(อัครสำเนา)
- อานนท์ สุคนธาภิรมย์ ณ พัทลุง. "การฟื้นฟูสมรรถภาพ." กรุงเทพมหานคร: กรมการแพทย์
กระทรวงสาธารณสุข, 2521. (อัครสำเนา)
- อุบล สาทิทะกร. "ผลของการเข้ากลุ่มจิตสัมพันธ์กับความเจริญส่วนบุคคล" วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์
มหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- อำไพ ศิริพิพัฒน์. "ความคิดเห็นกับคน." วารสารครุศาสตร์. 2 (สิงหาคม-พฤศจิกายน
2515) : 91-103.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Books

- Ausubel, David P., and Robinson, Floyd G. School Learning.
New York: Holt, Rinehart and Winston, 1969.
- Combs, Arthur W., and Snygg, Donald. Individual Behavior: A
Perceptual approach to Behavior. New York: Harper, 1959
- Dinkmeyer, Don C. Child Development, the Emerging self. New
Delhi: Prentice Hall of India Private Limited, 1967.
- Eysenck, H.J. Encyclopedia of Psychology. London: Search Press,
1972.
- Fadiman, James and Franger, Robert. Personality and Personal
Growth. New York: Harper and Row Publishing, 1976.
- Fitts, William H. Manual for Tennessee Self Concept Scale.
Nashville, Tennessee: Counselor Recording and Tests, 1965.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. 3rd ed. New York:
McGraw-Hill Book Co., 1972.
- Hall, Calvin S. and Lindzey, Grandner. Theory of Personality.
New York: John Wiley & Sons, 1959.
- Hurlock, Elizabeth B. Child Development. 6th ed. Auckland:
McGraw-Hill International Book, 1984.
- Kendler Howard H. Basic Psychology. 2nd ed. New York: Appleton-
Century-Crofts, 1968.
- Marram, Gowen D. The Group Approach in Nursing Practice. Saint
Louis: The C.V. Mosby Co., 1978.

- McDavid, John W., and Harari H. Social Psychology. New York: Harper & Row Publishing, 1969.
- Ohlsen, M.M. Group Counseling. New York: Holt and Winston, 1977.
- Rogers, Carl R. Client Centered Therapy. Boston: Houghton Mifflin Co., 1951.
- Rogers, Carl R. Carl Rogers On Encounter Groups. New York: Harper & Row, 1970.
- Stuart, Gal Wiscarz and Sundeen, Sandra J. Principle and Practice of Psychiatric Nursing. Saint Louis: The C.V. Mosby Company, 1979.
- Tarachow, Sidney. An Introduction to Psychotherapy. New York: n.p., 1963
- Trotzer, Jame P. The Counselor and The Group Intergrating Theory Training and Practice. Monterey, California: Brooks/Cole Publishing, 1977.
- Verny Thomas R. Inside Groups: A Practical Guide to Encounter Group and Group Therapy. New York: McGraw-Hill Book Co., 1974.
- Wolberg, Lewis R. The Technique of Psychotherapy. New York: Grune & Stratton, 1967.
- Wylie, Ruth C. The Self Concept: A Review of Methodological Considerations and Measuring Instrument. Revised ed. Lincon : University of Nebraska Press, 1974.

Articles

- Ampai Siripipat. "A Comparison of Self-Concepts of Thai and American High School Students" Unpublished Doctoral Dissertation: University of Oklahoma, Norman, 1972.
- Elbirlik, Kemal. "The Value of Group Therapy." International Journal of Group Psychotherapy. (April 1983): 215-226.
- Goldberg, David A. et al. "Focal Group Psychotherapy: A Dynamic Approach." International Journal of Group Psychotherapy. (October 1983): 108-116.
- Hage, David L. "Adolescent Drug Use in Middle America: Social Psychological Correlates." Dissertation Abstracts International 31 (July 1971): 6158 A.
- Magyar, Charles Wesley. "The Effects of Interpersonal Growth Contracts and Leader Experience on the Process and Outcome of Encounter Groups." Dissertation Abstracts International 35 (December 1974): 103 A.
- Pearson Richard E. "Support Groups: A Conceptualization." The Personnel Guidance Journal. (February 1983): 363-365.
- Seymour Epstein. "The Self-Concept Revisited, or A Theory of a Theory." American Psychologist 8 (May 1973): 45-46.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. The Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks Test

The Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks Test เป็นวิธีการทดสอบที่พัฒนามาจาก Sign Test แต่นำเอาขนาดของความแตกต่างของข้อมูลแต่ละคู่มาพิจารณาด้วย ซึ่งแตกต่างจาก Sign Test ที่ไม่คำนึงถึงว่าข้อมูลแต่ละคู่ที่สุ่มมานั้นจะมีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด คือดูเฉพาะทิศทางของความแตกต่างภายในคู่เท่านั้น

Frank Wilcoxon ได้เสนอการทดสอบนี้ในปี ค.ศ. 1949 เราจึงมักเรียกการทดสอบนี้ว่า Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks Test

The Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks Test มีข้อกำหนดที่สำคัญดังนี้

ระดับของตัวแปร	ตัวแปรอยู่ในมาตราเรียงอันดับ (Ordinal Scale)
ลักษณะของข้อมูล	ข้อมูล 2 ชุด ได้จากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดิม หรือเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความสัมพันธ์กัน เช่น จากเด็กฝาแฝด เป็นต้น
สมมติฐาน	H_0 : กลุ่มตัวอย่างทั้งสองไม่แตกต่างกัน (หรือมาจากประชากรเดียวกัน หรือมาจากประชากรที่เหมือนกัน) H_1 : กลุ่มตัวอย่างทั้งสองแตกต่างกัน (หรือมาจากประชากรที่ไม่เหมือนกัน)
การทดสอบ	เป็นการทดสอบแบบทางเดียว (One - tailed test) หรือแบบสองทาง (Two - tailed test) ก็ได้แล้วแต่กรณี มีขั้นตอนในการทดสอบดังนี้
1. หากความแตกต่างของข้อมูลแต่ละคู่โดยคิดเครื่องหมายตามหลักคณิตศาสตร์
ถ้าให้ d_i เป็นผลต่างของค่าของข้อมูลคู่ที่ i เมื่อ
 $i = 1, 2, 3, \dots, N$ และ N เป็นจำนวนคู่หรือขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. จัดอันดับความแตกต่างของข้อมูล โดยพิจารณาตัวเลขค่าสัมบูรณ์ (Absolute Values) ของความแตกต่างของข้อมูลแต่ละคู่ คือไม่คิดเครื่องหมาย วิธีการจัดอันดับให้ความแตกต่างของข้อมูลที่น้อยที่สุดอยู่ในอันดับที่ 1 ในกรณีที่ความแตกต่างของข้อมูล (โดยไม่คิดเครื่องหมาย) เท่ากัน อันดับที่จะจัดให้ก็จะเป็นอันดับเฉลี่ย ถ้าข้อมูลคู่ใดมีค่าความแตกต่างของข้อมูลเป็นศูนย์ ($d_i = 0$) จะไม่นำมาพิจารณาในการจัดอันดับ นั่นคือเรานำเอาค่า d_i มาเรียงลำดับจากน้อยไปมากโดยพิจารณาเฉพาะ d_i ไม่ต้องพิจารณาเครื่องหมาย
3. บันทึกเครื่องหมายของอันดับตามเครื่องหมายของ d_i
4. หาผลรวมของอันดับโดย
  - 4.1 หาผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมายบวก
  - 4.2 หาผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมายลบ
5. พิจารณาหาค่าของผลรวมของอันดับที่น้อยกว่า (โดยไม่คิดเครื่องหมาย) เป็นค่า T ที่จะทำการทดสอบ
6. นับจำนวนอันดับที่มีอยู่ทั้งหมด ให้เป็น N ดังนั้น
  - ค่าของ N จะเท่ากับจำนวนคู่ของข้อมูล ถ้าไม่มีคู่ใดมีค่าความแตกต่างของข้อมูลเป็นศูนย์ ($d_i \neq 0$)
  - ค่าของ N จะน้อยกว่าจำนวนคู่ของข้อมูล ถ้ามีข้อมูลคู่ใดที่มีค่าความแตกต่างของข้อมูลเป็นศูนย์ ($d_i = 0$) ทั้งนี้เพราะข้อมูลคู่ไหน ๆ จะไม่นำมาพิจารณาในการจัดอันดับ
7. ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีขนาดใหญ่ ($N > 25$) การแจกแจงของกลุ่มตัวอย่างจะมีลักษณะใกล้เคียงกับการแจกแจงปกติ (Normal Distribution) จึงอาจเปลี่ยนค่า T เป็น Z (คะแนนมาตรฐาน) ได้ดังนี้
ค่าเฉลี่ยของ $T : E(T) = \frac{N(N+1)}{4}$

$$\text{ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน } T : S(T) = \sqrt{\frac{N(N+1)(2N+1)}{24}}$$

และหา Z ได้จากสูตร

$$Z = \frac{T - E(T)}{S(T)}$$

$$Z = \frac{T - \frac{N(N+1)}{4}}{\sqrt{\frac{N(N+1)(2N+1)}{24}}}$$

การทดสอบนัยสำคัญ

นำค่า N ไปเปิดตารางค่าวิกฤติของ T ใน Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks Test (ตาราง 8 ภาคผนวก) แล้วเปรียบเทียบกับค่า T ที่คำนวณได้ในกรณีที่เปลี่ยนค่า T เป็น Z ให้เปิดตาราง 1 ภาคผนวก เพื่อหาค่าวิกฤติของ Z ณ ระดับนัยสำคัญที่ตั้งไว้ เปรียบเทียบกับค่า Z ที่คำนวณได้

การตัดสินใจ

1. กรณีที่ใช้ตารางค่าวิกฤติของ T

ถ้าค่า T ที่ได้มีค่าเท่ากับหรือน้อยกว่าค่าวิกฤติของ T จากตาราง จะไม่ยอมรับ H_0 ณ ระดับนัยสำคัญที่ตั้งไว้ แต่ถ้าค่า T ที่ได้มากกว่าค่าวิกฤติของ T จากตาราง จะยอมรับ H_0

2. กรณีเปลี่ยน T เป็น Z ถ้าค่า $+Z$ ที่คำนวณได้มีค่า

มากกว่าค่าวิกฤติของ $+Z$ ที่เปิดจากตาราง 1 ภาคผนวก ณ ระดับนัยสำคัญที่กำหนด จะไม่ยอมรับ H_0 และถ้าค่า $-Z$ ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤติของ $-Z$ ที่เปิดจากตาราง จะไม่ยอมรับ H_0

การแปลผล

ถ้าไม่ยอมรับ H_0 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มต่างกัน (หรือมาจากประชากรที่ไม่เหมือนกัน)

ถ้ายอมรับ H_0 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มไม่ต่างกัน

หมายเหตุ

1. ในกรณีที่ผู้วิจัยสุ่มข้อมูลมาเป็นคู่ The Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks Test สามารถใช้แทน T - Test ได้

เช่นเดียวกับ Sign Test บางครั้งเรียกการทดสอบนี้ว่า
Wilcoxon T Test

2. ข้อมูลใดที่มีค่าความแตกต่างของข้อมูลเป็นศูนย์จะไม่นำมาพิจารณาในการจัดลำดับ ดังนั้นค่าของ N (Sample Size) ก็จะลดลงด้วย
3. ถ้ากลุ่มตัวอย่างทั้งสองไม่แตกต่างกัน ผลบวกของอันดับจะเข้าใกล้ศูนย์ เพราะผลบวกของอันดับบวกใกล้เคียงกับผลบวกของอันดับลบ แต่หากผลบวกของอันดับบวกต่างจากผลบวกของอันดับลบมาก ก็จะกล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสองแตกต่างกัน ไม่ควรจะยอมรับ H_0
4. การแจกแจงการสุ่มตัวอย่างของ X ก็คือการแจกแจงไบโนเมียล $(p + q)^N$ โดยที่ $p = q = 0.5$

2. The Mann - Whitney U Test

The Mann - Whitney U Test เป็นสถิติอนพาราเมตริกที่มีคุณสมบัติการทดสอบใกล้เคียงกับ t - test หรือถือว่ามีประสิทธิภาพในการทดสอบสูงใช้ทดสอบสมมุติฐานที่ว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสองที่เป็นอิสระจากกัน มาจากประชากรที่มีการแจกแจงเหมือนกันหรือใช้ทดสอบว่าประชากร 2 ประชากรมีการแจกแจงความน่าจะเป็นชนิดเดียวกันหรือไม่นั่นเอง จึงเป็นการทดสอบที่เหมาะสมสำหรับการเปรียบเทียบประชากรอิสระ 2 กลุ่ม

Mann และ Whitney ได้ค้นคิดวิธีการทดสอบนี้เมื่อปี ค.ศ. 1947 และให้ค่าสถิติที่คำนวณได้เป็นค่า U จึงตั้งชื่อการทดสอบแบบนี้ว่า "Mann - Whitney U Test" ซึ่งการทดสอบจะต้องอาศัยอันดับ (Rank) เช่นเดียวกับ Wilcoxon Signed - Rank Test คือพิจารณาถึงตำแหน่งที่จัดเรียงตามลำดับของข้อมูลตามที่ปรากฏในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

การทดสอบตามวิธี The Mann - Whitney U Test มีข้อกำหนดที่สำคัญดังนี้

ระดับของตัวแปร	ตัวแปรอยู่ในมาตราเรียงอันดับ (Ordinal Scale) เป็นอย่างน้อย
ลักษณะของข้อมูล	ข้อมูลได้จากกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน และได้มาโดยการสุ่ม ข้อมูลเป็นคะแนนแบบต่อเนื่องกัน (Continuous Score)

- สมมติฐาน H_0 : กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาอย่างอิสระทั้ง 2 กลุ่มมาจากประชากรที่มีการแจกแจงเหมือนกัน (ค่าเฉลี่ยเท่ากัน)
- H_1 : กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาอย่างอิสระทั้ง 2 กลุ่มมาจากประชากรที่มีการแจกแจงไม่เหมือนกัน

การทดสอบ การทดสอบอาจเป็นแบบทางเดียว (One - tailed test) หรือสองทาง (Two - tailed test) ก็ได้ มีวิธีการดังนี้

คำนวณหาค่า U โดยใช้สูตร

$$U_1 = n_1 n_2 + \frac{n_1 (n_1 + 1)}{2} - \sum R_1$$

$$U_2 = n_1 n_2 + \frac{n_2 (n_2 + 1)}{2} - \sum R_2$$

เมื่อ n_1 แทน กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาจากประชากรกลุ่มที่ 1

n_2 แทน กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาจากประชากรกลุ่มที่ 2

$\sum R_1$ แทน ผลรวมของอันดับของข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1

$\sum R_2$ แทน ผลรวมของอันดับของข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

U Statistic ที่จะนำไปทดสอบ พิจารณาจากค่าของ U_1 และ

U_2 ที่คำนวณได้ โดยเลือกค่าน้อยกว่าเป็น U Statistic

การทดสอบนัยสำคัญ

1. ในกรณีที่ $n_1 \leq 8$ และ $n_2 \leq 8$ (มักให้ $n_1 < n_2$)

เมื่อหาค่า U ได้แล้ว ก็นำไปเทียบกับความน่าจะเป็นของ

Mann - Whitney U Test จากตาราง 11 ภาคผนวก และ

ถ้า $9 \leq n_2 \leq 20$ ก็อาจหาค่าวิกฤติของ U (Critical

Values of U in the Mann - Whitney U Test) ได้

จากตาราง

2. ในกรณีที่ $n_2 > 20$ ถ้า n_1 และ n_2 ต่างก็มีขนาดใหญ่

($n_2 > 20$) U Statistic จะมีลักษณะใกล้เคียงการแจก

แจงปกติ จึงนำค่า U Statistic มาแปลงเป็น Z - Score

โดยใช้สูตร

$$Z = \frac{U - \mu_u}{\sigma_u}$$

เมื่อ μ_u แทนค่าเฉลี่ยของ U หาได้จาก

$$\mu_u = \frac{n_1 n_2}{2}$$

σ_u แทนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของ U หาได้จาก

$$\sigma_u = \sqrt{\frac{n_1 n_2 (n_1 + n_2 + 1)}{12}}$$

ในกรณีที่คะแนนเท่ากันหลายตัว ตำแหน่งของคะแนนนั้นได้มาโดยการเฉลี่ยตำแหน่ง และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานหาได้จาก

$$\sigma_u = \sqrt{\frac{n_1 n_2}{n(n-1)} \left(\frac{n^3 - n}{12} - \sum T \right)}$$

เมื่อ $n = n_1 + n_2$

$$T = \frac{t^3 - t}{12}$$

t คือ จำนวนหน่วยตัวอย่างที่มีตำแหน่งเดียวกัน

นำค่า Z ที่คำนวณได้ ไปเทียบกับค่าวิกฤติของ Z จาก

ตาราง 1 ภาคผนวก ฉ ระดับนัยสำคัญที่ตั้งไว้

3. กรณีอื่น ๆ อาจเปลี่ยนค่า U เป็น Z แล้วทดสอบนัยสำคัญ

ตามวิธีการในข้อ 2.

การตัดสินใจ

1. ในกรณีที่ $n_1 \leq 8$ และ $n_2 \leq 8$ ถ้าระดับนัยสำคัญที่ตั้งไว้ (.01 หรือ .05) มากกว่าหรือเท่ากับค่าที่ได้จากการเปิดตาราง 11 จะไม่ยอมรับ H_0
2. กรณี $9 \leq n_2 \leq 20$ ถ้าค่าที่คำนวณได้น้อยกว่าค่าวิกฤติของ U ที่เปิดจากตาราง 10 จะไม่ยอมรับ H_0
3. กรณี $n_2 > 20$ หรือกรณีที่เปลี่ยนค่า U เป็น Z ฉ ระดับนัยสำคัญ .05 ($\alpha = .05$) ค่าวิกฤติ (Critical Value)

ของ Z จากตาราง มีค่า ± 1.96 ถ้าค่า Z ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า $+ 1.96$ หรือน้อยกว่า $- 1.96$ เราจะ
ไม่ยอมรับ H_0 ณ $\alpha = .05$ ถ้าค่า Z ที่คำนวณได้มีค่า
อยู่ระหว่าง $- 1.96$ กับ $+ 1.96$ ($-1.96 < Z < 1.96$)
เราจะยอมรับ H_0 ณ $\alpha = .05$

ณ ระดับนัยสำคัญ $.01$ ($\alpha = .01$) ค่าวิกฤติของ Z จาก
ตารางมีค่า ± 2.58 ถ้าค่า Z ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า
 $+ 2.58$ หรือน้อยกว่า $- 2.58$ เราจะไม่ยอมรับ H_0
ณ $\alpha = .01$ ถ้าค่า Z ที่คำนวณได้มีค่าอยู่ระหว่าง $- 2.58$
กับ $+ 2.58$ ($-2.58 < Z < + 2.58$) เราจะยอมรับ
 H_0 ณ $\alpha = .01$

การแปลผล

ถ้าไม่ยอมรับ H_0 สรุปว่า กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาอย่างอิสระทั้ง 2 กลุ่ม
มาจากประชากรที่มีการแจกแจงไม่เหมือนกัน
ถ้ายอมรับ H_0 สรุปว่า กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาอย่างอิสระทั้ง 2 กลุ่ม
มาจากประชากรที่มีการแจกแจงเหมือนกัน

3. The Fisher Exact Probability Test

The Fisher Exact Probability Test ใช้ทดสอบความแตกต่างของกลุ่มที่
เป็นอิสระต่อกัน 2 กลุ่ม ซึ่งข้อมูลจะต้องสามารถจัดให้อยู่ในรูปตาราง 2×2 ได้ มีลักษณะ
ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มที่ 1

กลุ่มที่ 2

ประเภท

1

A

B

2

C

D

	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2
1	A	B
2	C	D

เมื่อ A, B, C และ D เป็นจำนวนข้อมูลในแต่ละกลุ่มแต่ละประเภท

การทดสอบตามวิธีของ The Fisher Exact Probability Test มีข้อกำหนดที่สำคัญดังนี้

ระดับของตัวแปร
ลักษณะของข้อมูล

ตัวแปรอยู่ในมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale)
ข้อมูลได้จากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน แต่ละกลุ่มมีลักษณะเป็น 2 ประเภท และสามารถจัดข้อมูลให้อยู่ในรูปตาราง 2 x 2 ได้

สมมติฐาน

โอกาสที่กลุ่ม 2 กลุ่ม ถูกจำแนกประเภทเป็นประเภทที่ 1 และ 2 มีเท่า ๆ กัน

การทดสอบ

สมมติฐาน
โอกาสที่กลุ่ม 2 กลุ่ม ถูกจำแนกประเภทเป็นประเภทที่ 1 และ 2 มีเท่า ๆ กัน

$H_0 : P_A = P_B = P_C = P_D$
 $H_1 : P_A \neq P_B \neq P_C \neq P_D$

คำนวณหาค่า P โดยใช้สูตร

$$P = \frac{(A+B)! (C+D)! (A+C)! (B+D)!}{N! A! B! C! D!}$$

การทดสอบนัยสำคัญ

การตัดสินใจ

เปรียบเทียบค่า P ที่คำนวณได้กับระดับนัยสำคัญที่ตั้งไว้
ถ้าค่า P ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่ตั้งไว้ จะไม่ยอมรับ H_0

ถ้าค่า P ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ตั้งไว้ จะยอมรับ H_0

การแปลผล

ถ้าไม่ยอมรับ H_0 สรุปได้ว่า โอกาสที่กลุ่ม 2 กลุ่ม ถูกจำแนกประเภทเป็นประเภทที่ 1 และ 2 นั้นมีค่าแตกต่างกัน
ถ้ายอมรับ H_0 สรุปได้ว่า โอกาสที่กลุ่ม 2 กลุ่ม ถูกจำแนกเป็นประเภทที่ 1 และ 2 นั้นมีค่าเท่ากัน ๆ กัน

4. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\sum x$ คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N คือ จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

5. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum x^2}{N} - \left(\frac{\sum x}{N}\right)^2}$$

6. ค่าร้อยละ = $\frac{\text{จำนวนคนในแต่ละระดับชั้น}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$

ศูนย์วิทยทรัพย์ากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.
แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลจาก

เอกสารหมายเลข 1

แสดงการทดสอบอ้อมโนทัศน์ โดยวิธี

The Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks Test

และ The Mann - Whitney U Test

และ The Fisher Exact Probability Test

เอกสารหมายเลข 2

แบบประเมินผลการเข้ากลุ่มบำบัดแบบปรับประคอง

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แสดงการทดสอบอัตรโนทัศน์โดยส่วนรวมของกลุ่มทดลองก่อนการเข้ากลุ่มและหลังการเข้ากลุ่ม โดยวิธี The Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks Test

วิธีทำ

สมมติฐาน H_0 : คะแนนอัตรโนทัศน์โดยส่วนรวมของกลุ่มทดลองก่อนการเข้ากลุ่มและหลังการเข้ากลุ่ม ไม่แตกต่างกัน
 H_1 : คะแนนอัตรโนทัศน์โดยส่วนรวมของกลุ่มทดลองหลังการเข้ากลุ่ม สูงกว่า ก่อนการเข้ากลุ่ม

ระดับนัยสำคัญ กำหนดให้ $\alpha = .05$

- การทดสอบ
1. หาความแตกต่างของข้อมูลแต่ละคู่ (d_i)
  2. เรียงลำดับ (d_i) จากน้อยไปมาก โดยไม่พิจารณาเครื่องหมาย
  3. บันทึกเครื่องหมายของอันดับตามเครื่องหมายของ d_i
  4. หาผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมายบวก และผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมายลบ

สมาชิก	คะแนนอัตรโนทัศน์ส่วนรวม		ผลต่างของคะแนน $d_i = (x - y)$	อันดับที่ ของความแตกต่าง	อันดับ	
	ก่อน (x)	หลัง (y)			บวก	ลบ
1	300	290	+ 10	2	2	
2	281	285	- 4	- 1		- 1
3	283	299	- 16	- 4		- 4
4	327	316	+ 11	3	3	
5	286	310	- 24	- 5		- 5
6	249	285	- 36	- 6		- 6
7	270	312	- 42	- 7		- 7
8	258	320	- 62	- 8		- 8
				รวม	5	- 31

5. ให้ T เป็นผลรวมของอันดับที่มีค่าน้อยกว่า (โดยไม่คิดเครื่องหมาย)

$$T = 5$$

6. นับจำนวนอันดับที่มีอยู่ทั้งหมด (N) มีค่าดังนี้

$$N = 8$$

การทดสอบนัยสำคัญ

นำค่า $N = 8$ ไปเปิดตารางค่าวิกฤติของ T ใน Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks Test

ณ $\alpha = .05$ มีค่าเป็น 5

การตัดสินใจ

ค่า T ที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง (5) เท่ากับค่าวิกฤติของ T ที่เปิดจากตาราง (5) จึงไม่ยอมรับ H_0

การแปลผล

สรุปว่า คะแนนอันดับโน้ตสันโดยส่วนรวมของกลุ่มทดลอง หลังเข้ากลุ่มสูงกว่าก่อนเข้ากลุ่ม

แสดงการทดสอบอันดับโน้ตสันโดยส่วนรวมจากการทดสอบครั้งหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยวิธี The Mann - Whitney U Test

วิธีทำ

สมมติฐาน

H_0 : ค่าเฉลี่ยของคะแนนอันดับโน้ตสันโดยส่วนรวมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของคะแนนอันดับโน้ตสันโดยส่วนรวมของกลุ่มทดลอง สูงกว่า กลุ่มควบคุม

ระดับนัยสำคัญ

กำหนดให้ $\alpha = .05$

การทดสอบ

1. รวมข้อมูลจากแบบวัดของทั้งสองกลุ่มเข้าด้วยกัน แล้วจัดอันดับ ให้อันดับ 1 เป็นคะแนนต่ำสุดจนถึงอันดับสุดท้าย เป็นคะแนนสูงสุด ดังนี้

กลุ่มทดลอง	อันดับ (R_1)	กลุ่มควบคุม	อันดับ (R_2)
290	12.5	313	18
285	10.5	262	1.5
299	14	274	3.5
316	19	276	6.5
310	16	276	6.5
285	10.5	279	9
312	17	290	12.5
320	20	302	15
		262	1.5
		274	3.5
		276	6.5
		276	6.5
	$\sum R_1 = 119.5$		$\sum R_2 = 90.5$

2. หาผลรวมของอันดับของข้อมูลในแต่ละกลุ่ม
ตัวอย่าง

$$\begin{aligned} \therefore \sum R_1 &= 12.5 + 10.5 + 14 + \dots + 20 \\ &= 119.5 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \sum R_2 &= 18 + 1.5 + 3.5 + \dots + 6.5 \\ &= 90.5 \end{aligned}$$

3. $n_1 = 8$ $n_2 = 12$
จำนวนหาค่า U จากสูตร

$$U_1 = n_1 n_2 + \frac{n_1(n_1+1)}{2} - \sum R_1$$

$$= 8(12) + \frac{8(8+1)}{2} - 119.5$$

$$= 12.5$$

$$U_2 = n_1 n_2 + \frac{n_2(n_2+1)}{2} - \sum R_2$$

$$= 8(12) + \frac{12(12+1)}{2} - 90.5$$

$$= 83.5$$

- การทดสอบนัยสำคัญ   นั่นคือ $U^* = 12.5$ (พิจารณาจากค่า U_1 และ U_2 ที่คำนวณได้ โดยเลือกค่าที่น้อยกว่า)
- การตัดสินใจ   เนื่องจาก $9 \leq n_2 \leq 20$ จึงหาค่าวิกฤติของ U โดยเปิดจากตาราง ความน่าจะเป็นของ Mann - Whitney U Test มีค่า 26
- การแปลผล   ค่าของ U ที่คำนวณได้ (12.6) มีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤติของ U ที่เปิดจากตาราง (26) จึงไม่ยอมรับ H_0 สรุปได้ว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนอัตโนมัติโดยส่วนรวมของกลุ่มทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุม

ศูนย์วิทยพัชรากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แสดงการทดสอบจำนวนผู้ศึกษาเสพติक्षाของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยวิธี

Fisher Exact Probability Test

วิธีทำ

สมมติฐาน

โอกาสที่กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมจะติศึกษาเสพติक्षाมี
เท่า ๆ กัน

$$H_0 : P_A = P_B = P_C = P_D$$

$$H_1 : P_A > P_B > P_C > P_D$$

ระดับนัยสำคัญ

กำหนดให้ $\alpha = .05$

การทดสอบ

การติศึกษาเสพติ	กลุ่มตัวอย่าง		รวม
	ทดลอง	ควบคุม	
ไม่ช้า	4 (A)	2 (B)	6
ช้า	4 (C)	10 (D)	14
	8	12	

$$\therefore P = \frac{(A+B)! (C+D)! (A+C)! (B+D)!}{N! A! B! C! D!}$$

$$P = \frac{(6)! (14)! (8)! (12)!}{20! 4! 2! 4! 10!}$$

$$= 0.357$$

การตัดสินใจ

$P = .0357$ มีค่า มากกว่า ระดับนัยสำคัญ (.05)
จึงไม่ยอม H_0

เคร่งขรึม		ร่าเริง
ความไวในการรับรู้		ไม่สามารถในการรับรู้
ความต่อเนื่อง		ความไม่ต่อเนื่อง
ความเอาใจใส่		ความไม่เอาใจใส่
รู้สึกสะอึกส่าย		ไม่สะอึกส่าย
ทำให้สับสน		สามารถทำให้กระจ่าง
ความไม่เชื่อมั่น		ความเชื่อมั่น
ความพอใจ		ความไม่พึงพอใจ
ความจริงใจ		ความไม่จริงใจ
ความรู้สึกเห็นอกเห็นใจ		ไม่เห็นอกเห็นใจ
การเอาอกเอาใจ		การไม่เอาอกเอาใจ
ไม่มีประสิทธิภาพ		มีประสิทธิภาพ
การยอมรับ		การปฏิเสธ
รู้สึกถึงเครียด		รู้สึกผ่อนคลาย
รู้สึกไม่สนใจ		รู้สึกสนใจ
ให้ความช่วยเหลือ		ไม่ให้ความช่วยเหลือ
ให้ความอบอุ่น		เย็นชา
แข็งกร้าว		อ่อนโยน
ทำอะไรได้อย่างโปร่งใจ		ทำอะไรอย่างรู้สึกกลัว

แผนภูมิภาพที่ 9

แสดงค่าเฉลี่ยของผลการประมาณค่าในคู่คำคุณศัพท์แต่ละคู่ ของแบบสอบถามในด้านความรู้สึกของสมาชิกที่มีต่อผู้นำกลุ่มของกลุ่มทดลองภายหลัง เสร็จสิ้นการเข้ากลุ่มนำมีคแบบ ประคับประคอง

จะเห็นว่าสมาชิกมีความรู้สึกต่อผู้นำกลุ่มว่าเป็นผู้มีความสนใจ ให้ความอบอุ่น และมีความอ่อนโยนต่อสมาชิกในระดับสูง และรู้สึกต่อผู้นำกลุ่มว่ามีความต่อเนื่อง และทำอะไรได้อย่างโปร่งใจไม่สูงนัก

ตารางที่ 14 แสดงค่าความถี่และร้อยละของการเลือกระดับต่าง ๆ ในแต่ละข้อของกลุ่มทดลอง จากการประเมินผลแบบสอบถามในค่าน้ำดื่มที่สมาชิกได้จากกลุ่มน้ำดื่มแบบประคบประครอง

	มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่ได้เลย	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. รู้จักและเข้าใจตนเองเพิ่มขึ้น	6	75.0	2	25.0				
2. รู้จักและเข้าใจผู้อื่นเพิ่มขึ้น	5	62.5	3	37.5				
3. ยอมรับตนเองมากขึ้น	6	75.5	2	25.0				
4. ยอมรับผู้อื่นมากขึ้น	3	37.5	5	62.5				
5. มองโลกในแง่ดีขึ้น	6	75.0	2	25.0				
6. ใค้ขอคิดหรือขอเสนอแนะที่เป็น แนวทางในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ในชีวิตคนที่กำลังประสบอยู่	7	87.5	1	12.5				
7. ใค้รับความรู้และความเข้าใจ เกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ ที่ดีกับผู้อื่น	6	75.0	2	25.0				
8. รู้สึกไว้วางใจในการใกล้ชิด สนิทสนมกับผู้อื่น เพิ่มขึ้น	4	50.0	4	50.0				
9. สามารถเห็นแบบอย่างที่ดีจาก สมาชิกในกลุ่ม เพื่อที่จะนำไป พัฒนาปรับปรุงตนเองในด้าน ต่าง ๆ เช่น การวางตัว บุคลิกภาพ การแก้ไขปัญห า ฯลฯ	7	87.5	1	12.5				
10. ใค้ทราบถึงแนวทางที่จะดำรงชีวิต ในสังคมอย่างมีความสุข	6	75.5	2	25.5				

	มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่ได้เลย	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
11. เกิดกำลังใจที่จะปรับปรุง พัฒนาคุณภาพบางประการ ของคนที่รัก	5	62.5	3	37.5				
12. มีความกล้าเป็นตัวของตัวเอง มากขึ้น	6	75.5	1	25.5				
13. ใ้ได้รับประสบการณ์ที่มีความ หมายต่อชีวิต	7	87.5	1	12.5				
14. การเข้ากลุ่มครั้งนี้มีประโยชน์ ต่อตัวท่าน	6	75.5	2	25.5				

จากตารางที่ 14 จะเห็นว่าสมาชิกได้ซอคิดเห็นและขอเสนอแนะที่เป็นแนวทางในการ
แก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตที่กำลังประสบอยู่ สามารถเห็นแบบอย่างที่ดีจากสมาชิก และได้รับ
ประสบการณ์ที่มีความหมายต่อชีวิตในระดับสูง

ศูนย์สุขภาพกายใจ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 แสดงค่าความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกกลุ่มนำแบบประคับ
ประคอง ทอการ เซากลุ่ม
(จัดเรียงตามลำดับความถี่ที่สูงลงไป)

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	ความถี่
ได้ประโยชน์กับตัวเองมาก	8
ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	7
ควรให้มีการจัดกลุ่มแบบนี้บ่อย ๆ เพื่อให้คนอื่นได้เข้ากลุ่มบ้าง	7
ได้เรียนรู้ตนเอง	4
ได้ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น	1
ได้เรียนรู้การอยู่ในสังคม	1

จากตารางที่ 15 จะเห็นว่าสมาชิกมีความคิดเห็นว่าการเข้ากลุ่มได้ประโยชน์กับตัวเอง
มากมีระดับสูง รองลงมาคือได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และสมาชิกได้ให้ข้อเสนอแนะ
ว่าควรให้มีการจัดกลุ่มแบบนี้บ่อย ๆ

ภาคผนวก ค.

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เอกสารหมายเลข 1   แบบวัดทัศนโนทัศน์แทนเนสซี

เอกสารหมายเลข 2   แบบประเมินผลการเข้ากลุ่มบำบัดแบบประคับประคอง

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม

คำชี้แจงในการทำแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ต้องการให้ประเมินตัวท่านในด้านต่าง ๆ ตั้งแต่ลักษณะรูปร่าง หน้าตา ลักษณะนิสัย ความคิด ความรู้สึกบางประการ คำตอบแต่ละข้อไม่มีถูกหรือผิด เพราะแต่ละคนย่อมแตกต่างกัน มีความคิดเห็น ความรู้สึกที่ไม่เหมือนกัน ดังนั้น คำตอบที่ดีที่สุดก็คือ คำตอบที่ตรงกับความคิด ความรู้สึกตามสภาพที่แท้จริงของท่าน ขอให้โปรดตอบตามความเป็นจริงของท่าน ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากแก่การค้นคว้าทางการศึกษา

1. ข้อมูลส่วนตัว

โปรดเขียน ลงในช่อง หน้าข้อความที่ท่านต้องการ และเติมข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน ลงในช่องว่างที่เว้นว่างไว้

1. อายุ ..... ปี

2. สถานภาพสมรส

- โสด สมรสแล้ว มีลูก ..... คน
- หย่าร้าง แยกกันอยู่
- อื่น ๆ (ระบุ) .....

3. ระดับการศึกษา

- ไม่ได้เรียน ป.1 - ป.4
- ป.5 - ป.7 มศ.1 - มศ.3 หรือเทียบเท่า
- มศ.4 - มศ.5 หรือเทียบเท่า ประกาศนียบัตรหรือปริญญา หรือเทียบเท่า
- อื่น ๆ (ระบุ) .....

4. อาชีพ

- ไม่ได้ประกอบอาชีพ นักเรียน - นักศึกษา
- รับจ้างทั่วไป ค้าขายทั่วไป
- รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- พนักงานห้างร้านบริษัท ลูกจ้างของทางราชการ
- อื่น ๆ (ระบุ) .....

5. ปัจจุบันท่านอาศัยอยู่จังหวัด .....
6. ระยะเวลาในการใช้ยาเสพติดนาน .....
7. ใช้ยาเสพติดครั้งนี้เป็นครั้งที่ ..... (หมายถึง กรณีที่สามารถหยุดใช้ยาเสพติดได้แล้ว และกลับมาใช้ใหม่)
8. ยาเสพติดที่ใช้ .....

2. แบบวัดทัศนคติ

คำแนะนำเกี่ยวกับการตอบแบบสอบถามทัศนคติ

ขอความในแบบสอบถามข้างล่างนี้จะช่วยให้ท่านบรรยายถึงตัวเอง ขอให้ท่านอ่านและแปลความหมายตามความเข้าใจของท่าน

โปรดตอบแบบสอบถามตามที่ท่าน เห็น ว่าตัวเองเป็นอย่างไร หรือให้ความคิดว่าคุณกำลังบรรยายหรือพรรณนาถึงตัวเองให้ตัวเองฟัง ขอให้ท่านทำทุกข้อ ให้ท่านอ่านแต่ละประโยคอย่างรอบคอบ แล้วจึงเลือกคำตอบหนึ่งในห้าอันดับที่จัดไว้ให้ โดยเขียน ✓ ในช่องที่ท่านเลือก

ถ้าท่านอยากจะเปลี่ยนคำตอบหลังจากที่ทำไปแล้ว ให้เขียนเครื่องหมาย x ทับคำตอบเดิม แล้วเขียน ✓ ในช่องคำตอบใหม่

หมายเหตุ

- 1 ไม่ถูกต้องหมด
- 2 ไม่ถูกเป็นส่วนใหญ่
- 3 ถูกบ้างผิดบ้าง
- 4 ถูกเป็นส่วนใหญ่
- 5 ถูกหมด

ข้อความ	ไม่ถูก ทั้งหมด	ไม่ถูก เป็น ส่วนใหญ่	ถูก บ้าง นิดหน่อย	ถูก เป็น ส่วนใหญ่	ถูก หมด
	1	2	3	4	5
1. ฉันมีร่างกายแข็งแรง					
2. ฉันชอบให้ตัวเองมองคู่มือและสะอาด ตลอดเวลา					
3. ฉันเป็นคนมีเสน่ห์น่าสนใจ					
4. ฉันเจ็บนั้นปวดนั้นอยู่ตลอดเวลา					
5. ฉันคิดว่าฉันเป็นคนสะเพร่า					
6. ฉันป่วยตลอดเวลา					
7. ฉันไม่อ่อนหรือยอมจนเกินไป					
8. ฉันไม่สูงหรือเตี้ยจนเกินไป					
9. ฉันพอใจในรูปร่างลักษณะของฉันดังที่ เป็นอยู่					
10. ฉันไม่รู้สึกสบายเท่าที่ควร					
11. ฉันอยากเปลี่ยนแปลงบางส่วนของร่างกาย ของฉัน					
12. ฉันควรจะเป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม มากกว่านี้					
13. ฉันดูแลสุขภาพของฉันเป็นอย่างดี					
14. ฉันรู้สึกสบายดีเป็นส่วนมาก					
15. ฉันพยายามวางตัว ตลอดจนรักษา บุคลิกภาพ นาคืออยู่เสมอ					
16. ฉันเล่นกีฬาใดก็ได้					

ข้อความ	ไม่ถูก ทั้งหมด	ไม่ถูก เป็น ส่วนใหญ่	ถูก บาง ทีละ ส่วน	ถูก เป็น ส่วนใหญ่	ถูก หมด
	1	2	3	4	5
17. บ่อยครั้งที่ฉันขมขาม					
18. ฉันนอนไม่ค่อยหลับ					
19. ฉัน เป็นคนที่ดีคนเดียว					
20. ฉัน เป็นคน เลื่อมใสศรัทธาในศาสนา					
21. ฉัน เป็นคนซื่อสัตย์					
22. ฉัน เป็นคนล้มเหลวทางศีลธรรมจรรยา					
23. ฉัน เป็นคนเลว					
24. ฉัน เป็นคนไม่ค่อยมีศีลธรรม					
25. ฉัน รู้สึกว่าเป็นคนมีศีลธรรมพอควร					
26. ฉัน เคร่งในศาสนาเมื่อฉันต้องการ					
27. ฉันพอใจในการบำเพ็ญตัวทางศาสนา หรือตามศรัทธาของฉัน					
28. ฉันอยากให้เป็นคนที่ไว้เนื้อเชื่อใจ มากกว่านี้					
29. ฉันควรจะไปวัดหรือโบสถ์ให้มากกว่านี้					
30. ฉันไม่ควรพูดปดให้มากขนาดนี้ (หมายความว่า ฉันพูดปดอยู่เสมอ)					
31. ฉันปฏิบัติตัวตามหลักศาสนาอยู่เป็น ประจำวัน					
32. ฉันทำแต่สิ่งที่ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่					
33. ฉันพยายามแก้ไข เมื่อรู้ว่าฉันกำลัง ทำสิ่งไม่ดี					

ข้อความ	ไม่ถูก ทั้งหมด	ไม่ถูก เป็น ส่วนใหญ่	ถูกบ้าง ผิดบ้าง	ถูก เป็น ส่วนใหญ่	ถูกหมด
	1	2	3	4	5
34. บางครั้งฉันใช้ชีวิตที่ไม่ถูกต้องเพื่อ ความก้าวหน้า					
35. บางครั้งฉันก็ทำสิ่งที่เลวมาก					
36. ในการทำสิ่งที่ถูกต้องนั้น ฉันทำได้ยาก					
37. ฉันเป็นคนร่าเริง					
38. ฉันสามารถควบคุมตัวเองได้ดีมาก					
39. ฉันเป็นคนใจเย็นและไม่พิถีพิถัน					
40. ฉันเป็นคนที่มีแต่ความเกลียดชังผู้อื่น					
41. ฉันรู้สึกเป็นคนไม่มีค่า					
42. ฉันกำลังจะเสียดสี					
43. ฉันพอใจในตัวฉันดังที่เป็นอยู่					
44. ฉันเก่งเท่าที่ฉันอยากจะเก่ง					
45. ฉันเป็นคนน่ารักพอควร					
46. ฉันไม่ได้เป็นดังที่ฉันอยากจะเป็น					
47. ฉันเกลียดตัวเอง					
48. ฉันอยากเป็นคนที่ไม่ยอมแพ้ง่าย ๆ					
49. ฉันสามารถจะดูแลตัวเองได้เสมอ ไม่ว่าจะอยู่ในสถานะการใด ๆ ก็ตาม					
50. ฉันแก้ปัญหาต่าง ๆ ของฉันได้โดยง่าย					
51. ฉันยอมรับฟังคำติเตียนได้โดยไม่โกรธ					
52. ฉันเปลี่ยนใจบ่อย ๆ					

ข้อความ	ไม่ถูก ทั้งหมด	ไม่ถูก เป็น ส่วนใหญ่	ถูก บ้าง นิดบ้าง	ถูก เป็น ส่วนใหญ่	ถูก หมด
	1	2	3	4	5
53. ฉันมักจะทำอะไรโดยไม่คิดเสียก่อน					
54. ฉันพยายามแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เป็น ของฉัน					
55. ฉันมีครอบครัวที่พร้อมจะช่วยเหลือฉัน เสมอไม่ว่าฉันจะมีปัญหาอะไร					
56. ฉันเป็นคนสำคัญของเพื่อน ๆ และ ครอบครัวของฉัน					
57. ฉันเป็นสมาชิกของครอบครัวที่มีความสุข					
58. ฉันเป็นคนที่น่ารักที่น้องไม่รัก					
59. เพื่อน ๆ ไม่มีความเชื่อถือนในตัวฉัน					
60. ฉันรู้สึกว่าคุณค่าที่น้องไม่ใส่ใจในตัวฉัน					
61. ฉันพอใจในสัมพันธภาพระหว่าง ญาติพี่น้องของฉัน					
62. ฉันปฏิบัติต่อพ่อแม่ที่พอควร (หรือเคย ปฏิบัติตัวดีกับพ่อแม่แต่ท่านไม่อยู่แล้ว)					
63. ฉันเข้าใจญาติพี่น้องของฉันเท่าที่ฉัน ควรจะเข้าใจ					
64. ฉันคิดมากเกินไปในสิ่งที่ญาติพี่น้องพูด					
65. ฉันควรจะไว้วางใจญาติพี่น้องของฉัน ให้มากกว่านี้					

ข้อความ	ไม่ถูก ทั้งหมด	ไม่ถูก เกิน ส่วนใหญ่	ถูกบ้าง นิดบ้าง	ถูก เกิน ส่วนใหญ่	ถูกหมด
	1	2	3	4	5
66. ฉันควรจะรักญาติพี่น้องของฉันใหม่มากกว่านี้					
67. ฉันพยายามที่จะซื้อตรงต่อเพื่อน ๆ และญาติพี่น้องของฉันอยู่เสมอ					
68. ฉันช่วยงานที่บ้านพอควร					
69. ฉันเอาใจใส่ญาติพี่น้องอย่างจริงจัง					
70. ฉันมักจะทะเลาะกับครอบครัวของฉัน					
71. ฉันยอมลงโทษพ่อแม่ของฉัน (ถ้าพ่อแม่ไม่อยู่ ก็เคยทำเช่นนี้)					
72. ฉันไม่เคยประพฤติดังที่ญาติพี่น้องอยากให้ทำ					
73. ฉันให้ความเป็นมิตรกับทุกคน					
74. ฉันเป็นที่นิยมในหมู่เพื่อนหญิง					
75. ฉันเป็นที่นิยมในหมู่เพื่อนชาย					
76. ฉันโกรธทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้					
77. ฉันไม่สนใจเรื่องของคนอื่น					
78. ฉันเป็นมิตรกับคนอื่นยาก					
79. ฉันเข้าสังคมเก่งเท่าที่ฉันต้องการ					
80. ฉันพอใจในลักษณะที่ฉันปฏิบัติต่อผู้อื่น					
81. ฉันพยายามเอาใจคนอื่น แต่ก็ไม่ได้ทำมากจนเกินไป					

ข้อความ	ไม่ถูก ทั้งหมด	ไม่ถูก เป็น ส่วนใหญ่	ถูก บาง เพียง เล็กน้อย	ถูก เป็น ส่วนใหญ่	ถูก หมด
	1	2	3	4	5
82. ฉันควรจะสุภาพต่อผู้อื่นให้มากขึ้น					
83. ฉันไม่เก่งทางคาบสมการเลย					
84. ฉันควรจะเข้ากับผู้อื่นให้ดีกว่านี้					
85. ฉันพยายามที่จะเข้าใจความคิดเห็น ของผู้อื่น					
86. ฉันมองสวนคดีในทุกคนที่ฉันรู้จัก					
87. ฉันเข้ากับผู้อื่นได้ดี					
88. ฉันไม่รู้สึกรู้สีกเป็นกันเองกับผู้อื่น					
89. ฉันไม่อภิโยครงาย ๆ					
90. ฉันรู้สึกอึดอัดใจที่จะพูดคุยกับคนแปลกหน้า					
91. ฉันไม่ไปพูดคุยความจริงเสมอไป					
92. นาน ๆ ครั้ง ฉันจะนึกถึงสิ่งที่ไม่ดีที่ไม่ ควรจะทำ					
93. ฉันโกรธเป็นบางครั้ง					
94. บางครั้งเมื่อรู้สึกไม่สบาย ฉันออกจะ ฉุนเฉียวหรือหงุดหงิด					
95. ฉันไม่ชอบทุกคนที่ฉันรู้จัก					
96. ฉันนินทาบาง เป็นครั้งคราว					
97. นาน ๆ ครั้ง ฉันก็เข้าไปในเรื่องลามก					
98. บางครั้งฉันอยากคาเทพกคาฟ้าดิน					

ข้อความ	ไม่ถูก ทั้งหมด	ไม่ถูก เป็น ส่วนใหญ่	ถูก บ้าง ผิด บ้าง	ถูก เป็น ส่วนใหญ่	ถูก หมด
	1	2	3	4	5
99. ในการละเล่น ฉันอยากชนะมากกว่า แพ่					
100. นาน ๆ ครั้ง ฉันก็ปลื้มใจประจักษ์พรั่ง					

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

SCORE SHEET

Counseling Form
Tennessee Self-Concept Scale

NAME _____ SCHOOL GRADE _____ SEX _____ DATE _____ TIME STARTED _____ TIME FINISHED _____ TOTAL TIME _____

HOW THE INDIVIDUAL PERCEIVES HIMSELF OR HERSELF

IN TERMS OF:	COLUMN A PHYSICAL SELF						COLUMN B MORAL-ETHICAL SELF						COLUMN C PERSONAL SELF						COLUMN D FAMILY SELF						COLUMN E SOCIAL SELF						SELF CRITICISM				ROW TOTALS		VARI- ABILITY Range of P Cm Score
ROW 1:	P-1	P-2	P-3	N-4	N-5	N-6	P-19P-20P-21N-22N-23N-24	P-37P-38P-39N-40N-41N-42	P-35P-36P-37N-38N-39N-40	P-73P-74P-75N-76N-77N-78	91	92	93	94	POS- ITIVE P																						
IDENTITY	5	5	5	1	1	1	5	5	5	1	1	1	5	5			5	1	1	1	5	5	5	1	1	1	5	5	5	1	1	1	5	5	5	5	
WHAT HE OR SHE IS	4	4	4	2	2	2	4	4	4	2	2	2	4	4	4	2	2	2	4	4	4	2	2	2	4	4	4	2	2	2	4	4	4	4			
	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3			
	2	2	2	4	4	4	2	2	2	4	4	4	2	2	2	4	4	4	2	2	2	4	4	4	2	2	2	4	4	4	2	2	2	2			
	1	1	1	5	5	5	1	1	1	5	5	5	1	1	1	5	5	5	1	1	1	5	5	5	1	1	1	5	5	5	1	1	1	1			
	P _____						P _____						P _____						P _____																		
ROW 2:	P-7	P-8	F-9	N-10	N-11	N-12	P-25P-26P-27N-28N-29N-30	P-43P-44P-45N-46N-47N-48	P-51P-52P-53N-54N-55N-56	P-79P-80P-81N-82N-83N-84	95	96	97	98																							
SELF SATIS- FACTION HOW HE OR SHE ACCEPTS HIMSELF OR HERSELF	5	5	5	1	1	1	5	5	5	1	1	1	5	5		5	1	1	1	5	5	5	1	1	1	5	5	5	1	1	1	5	5	5	5		
	4	4	4	2	2	2	4	4	4	2	2	2	4	4	4	2	2	2	4	4	4	2	2	2	4	4	4	2	2	2	4	4	4	4			
	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3			
	2	2	2	4	4	4	2	2	2	4	4	4	2	2	2	4	4	4	2	2	2	4	4	4	2	2	2	4	4	4	2	2	2	2			
	1	1	1	5	5	5	1	1	1	5	5	5	1	1	1	5	5	5	1	1	1	5	5	5	1	1	1	5	5	5	1	1	1	1			
	P _____						P _____						P _____						P _____																		
ROW 3:	P-13	P-14	P-15	N-16	N-17	N-18	P-31P-32P-33N-34N-35N-36	P-49P-50P-51N-52N-53N-54	P-67P-68P-69N-70N-71N-72	P-85P-86P-87N-88N-89N-90	99	100																									
BEHAVIOR HOW HE OR SHE ACTS	5	5	5	1	1	1	5	5	5	1	1	1		5	5	5	1	1	1	5	5	5	1	1	1	5	5										
	4	4	4	2	2	2	4	4	4	2	2	2	4	4	4	2	2	2	4	4	4	2	2	2	4	4											
	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3											
	2	2	2	4	4	4	2	2	2	4	4	4	2	2	2	4	4	4	2	2	2	4	4	4	2	2											
	1	1	1	5	5	5	1	1	1	5	5	5	1	1	1	5	5	5	1	1	1	5	5	5	1	1											
	P _____						P _____						P _____						P _____																		
COLUMN TOTALS	TOTAL POSITIVE (Σ P) _____																								Total Positive or P _____												
	V. (Range of Score) _____																																				

DISTRIBUTION OF RESPONSES

NUMBER OF 5's 4's 3's 2's 1's

TOTALS $\frac{x_2}{x_1} + \frac{x_1}{x_2} = 100$
 $D = \frac{x_1}{x_2} + \frac{x_2}{x_1} = \frac{100}{D}$

แบบประเมินผลการเข้ากลุ่ม

เป็นแบบสอบถามที่ปรับปรุงขึ้นจากแบบสอบถามประเมินผลการเข้ากลุ่ม (อบล สาขาตะกร 2526 : 89 - 91) มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความรู้สึกที่สมาชิกที่มีต่อผู้นำกลุ่ม ประเมินสิ่งที่สมาชิกเกิดการพัฒนาขึ้นจากการเข้าร่วมประสบการณ์กลุ่ม และประเมินความคิดเห็นที่สมาชิกมีต่อการจัดกลุ่มนำบัดแบบปรับระดับประคอง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 จำนวน 19 ข้อ เป็นแบบสอบถามลักษณะวิธีการนัยจำแนกของออสกู๊ด (Osgood's Semantic Differential) เกี่ยวกับความรู้สึกของสมาชิกที่มีต่อผู้นำกลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยของผลการประมาณค่าในคู่คำคุณศัพท์แต่ละคู่ และแสดงเป็นเส้นกราฟ

ตอนที่ 2 จำนวน 14 ข้อ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (The Likert Type Scale) เกี่ยวกับสิ่งที่สมาชิกได้รับจากการเข้าร่วมประสบการณ์กลุ่ม มี 4 ระดับ คือ มากขึ้น ค่อนข้างมากขึ้น ค่อนข้างน้อยลง น้อยลง ประเมินแบบสอบถามโดยการทำความถี่ร้อยละของการเลือกระดับต่าง ๆ ในแต่ละข้อ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นที่สมาชิกมีต่อการจัดกลุ่มนำบัดแบบปรับระดับประคอง และขอเสนอแนะต่าง ๆ

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 สิ่งที่ได้จากกลุ่ม

	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้เลย
1. รู้จักและเข้าใจตนเองเพิ่มขึ้น				
2. รู้จักและเข้าใจผู้อื่นเพิ่มขึ้น				
3. ยอมรับตนเองมากขึ้น				
4. ยอมรับผู้อื่นมากขึ้น				
5. มองโลกในแง่ดีขึ้น				
6. ใฝ่หาหรือขอเสนอแนะที่เป็นแนวทาง ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตคนที่กำลัง ประสบอยู่				
7. ได้รับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น				
8. รู้สึกไว้วางใจในการไกล่เกลี่ยสนทนากับ ผู้อื่นเพิ่มขึ้น				
9. สามารถเห็นแบบอย่างที่ดีจากสมาชิกในกลุ่ม เพื่อที่จะนำไปพัฒนาปรับปรุงตนเองในด้าน ต่าง ๆ เช่น การวางตัว บุคลิกภาพ การแก้ไข้ปัญหา ฯลฯ				
10. ใฝ่หาถึงแนวทางที่จะดำรงชีวิตในสังคม อย่างมีความสุข				
11. เกิดกำลังใจที่จะปรับปรุงพัฒนาบุคลิกภาพ บางประการของตนให้ดีขึ้น				
12. มีความกล้าเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น				
13. ใฝ่หาประสบการณ์ที่มีความหมายต่อชีวิต				
14. การเข้ากลุ่มครั้งนี้มีประโยชน์ต่อตัวท่าน				

ประวัติผู้วิจัย

นางสาวพรรณวิภา ถาวรประเสริฐ สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร สำเร็จ
การศึกษาประกาศนียบัตรพยาบาล - ฉุกเฉินการแพทย์ (เทียบเท่าอนุปริญญา) จากคณะพยาบาลศาสตร์
วิทยาลัยมิชชันนารี ปี พ.ศ.2522 และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี (พยาบาลศึกษา) จาก
ภาควิชาพยาบาลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ.2525

ประวัติการทำงาน

1. พยาบาลประจำการแผนกอายุรกรรมและศัลยกรรม โรงพยาบาลมิชชันนารี
เป็นเวลา 2 ปี
2. พยาบาลประจำการแผนกการดูแลมารดา - ทารก หลังคลอด โรงพยาบาล
หัวเฉียว เป็นเวลา 1 ปี
3. อาจารย์ประจำภาควิชาการพยาบาลจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัย
หัวเฉียว ในปี พ.ศ.2526 - ปัจจุบัน

ประสบการณ์ในการทำกลุ่มของผู้วิจัย

1. ประสบการณ์เป็นสมาชิกกลุ่ม
  - 1.1 Encounter group 1 ครั้ง
  - 1.2 Gestalt workshop 1 ครั้ง
  - 1.3 Psychosynthesis workshop 1 ครั้ง
2. ประสบการณ์ในการเป็นผู้นำกลุ่ม ภายใต้การนิเทศ
  - 2.1 Encounter group 2 ครั้ง
  - 2.2 Self-Developmental group 4 ครั้ง
  - 2.3 Human-Relations group 6 ครั้ง
  - 2.4 Sensitivity group 1 ครั้ง